

Ε'ρ. Ποία εἶναι ἡ χρῆσις αὐτῶν τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἀνθρῆς;

Α'π. Ὁ Κάλυξ καθὼς σᾶς εἶπον ἀνωτέρω χρησιμέυει πρῶτον πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ φύλαξιν τῆς Ἀνθρῆς, ὅταν αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν ἐμβρυώδη σάσιν· β'. κρατεῖ τὰ φύλλα στερεὰ, καὶ φυλάττει τὰ πέταλα εἰς μίαν ἀρμόδιον θέσιν, τὰ ὅποια χωρὶς αὐτῆς τῆς συνδρομῆς, ἤθελον θλασθῆ, καὶ λυγίσθῃ· τὰ φύλλα τῆς Ἀνθρῆς διαυθεντεύουσι τὰ λεπτά ὑφάσματα ὅπῃ εἶναι ὁ σπόρος, καὶ μάλιστα τὸν καρπὸν· εἰς μερικὰ φυτὰ, χρησιμέυουσι προσέτι, διὰ νὰ καθαρίζωσι καὶ νὰ χωρίζωσι τὰ μέρη τῆς χυλῆς, ἵνα φέρωσι τὸν σπόρον εἰς περισσοτέραν ἐντέλειαν· τὰ λεπτὰ ὑφάσματα κάμνουσιν ἕνα καλωπισμὸν, καὶ ἐν σημείον ὑπεροχῆς εἰς τὰ ἄνθη· τρέφουσιν ὁμοίως πολλὰ εἶδη ζωῶν ὅπῃ κατοικῶσιν ἐκεῖ, τὴν ἀλάχιον εἰς τὴν τῆς φυτῆς κοιλότητα τῆς θηλυκῆς ὀργάνου· τέλος πάντων θέλωσιν, ὅτι ἔχουσι χρειαίαν ἀρσενικῆς σπέρματος, διὰ

ὅπῃ γίνεται ἀπὸ αὐτῆν· ὁμοίως αἱ μικρὰ διαφανεῖς σφαῖραι, ἢ οἱ σρογγυλοὶ καὶ διαφανεῖς χυλῆδες ὅπῃ εἶναι διασκορπισμένοι ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν φύλων τῆς Ἰσώπε· τῆς Ἡδυόσμου, κτλ. καὶ ἄλλων διαφόρων εἰδῶν καὶ χρωμάτων, ὅπῃ βλέπομεν εἰς ἄλλα φυτὰ, παρασαίνουσι μίαν θεωρίαν νόσιμον, καὶ περιέργου μὲ τὸ Μικροσκόπιον.

να καρποφορῶσι, καὶ καλῶς να ὠριμάζωσι τὸν κόκκον. (α)

Ἐρ. Διδάξατέ μοι, παρακαλῶ, ποία εἶναι ἡσύνδεσις, καὶ ἡ φύσις τῆς καρπῆς;

Α'π. Ἡ φύσις ἐγγένει, καὶ ἡ σύνδεσις εἶναι ἡ ἴδια εἰς ὅλας τὰς καρπῆς, δηλ. ὅλοι οἱ καρποὶ ἔχουσιν ὅλα τὰ ἴδια βσιώδη, καὶ ζωτικὰ μέρη, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἡ ἐξακολούθησις ἢ ἡσυνέχεια ἐκείνων ὅπῃ ἤδη σᾶς ἔδειξα, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι συνδεμένα τὰ ἄλλα μέρη τῆς φυτῆς· ἀλλ' ἀπὸ τὴν διάφορον σύστασιν, καὶ ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν τῶν μερῶν, ἔπονται καὶ πολλὰ εἶδη καρπῶν πολλὰ διαφορετικῶν, ὡς τὰ μήλα, ἀπίδια, κεράσια, δαμάσκηνα, κτλ.

(α) α'. Ὅτι τὰ φυτὰ διαφέρουσι κατὰ τὸ γένος, διότι ἄλλα μὲν εἶναι ἀρσενικά, ἄλλα δὲ θηλυκά, καὶ τὸ περισσότερον μέρος ἐρμαφρόδιτα· ὅτι τὸ ἄνθος εἶναι τὸ αἰδοῖον τῆς φυτῆς ἀπὸ τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὰ διωρισμένα μέρη πρὸς γέννησιν, αὐτὰ εἶναι πράγματα ὅπῃ οἱ νεώτεροι φυσιολόγοι τὰ ἔχουσιν ὡς βέβαια· (, ὄρα τὸν Blumenbach φυσικὴ ἰσορῖα. von den Pflanzen § 190.)

β'. τὰ Ἀρσενικά μέρη ἑνὸς ἄνθους εἶναι τὰ λεπτὰ νήματα, καὶ τὰ λεπτὰ ὑφάσματα, ἢ αἱ μικραὶ κορυφαὶ ὅπῃ περιέχουσιν ἓν εἶδος κουνιορκετῆ πολλὰ λεπτόν, τὸ ὁποῖον θεωρεῖσιν ὡς τὸ σπέρμα τῆς φυτῆς.

γ'. Τὰ Θηλυκά μέρη εἶναι τὸ θηλυκὸν ὄργανον,

Ε'ρ. Ποῖα εἶναι τὰ μέρη ὅπῃ συνθέτῃσιν αὐτὲς τὲς διαφορετικὲς καρπὲς κατὰ μέρος;

Α'π. Τὸ Μῆλον συντίθεται ἀπὸ τέσσαρα μέρη, δηλ. ἀπὸ τὴν φλέδα ἢ δέρμα, ἀπὸ τὸ κρέας, ἀπὸ τὰς κλονώδεις ἴνας, καὶ ἀπὸ τὲς κόκκους (κεκίτζια) τὸ Ἀπίδιον ἀπὸ πέντε, δηλ. ἀπὸ τὴν φλέδα, ἀπὸ τὸ κρέας, ἀπὸ τὰς κλονώδεις ἴνας, ἀπὸ τὸ πετράδες μέρος, καὶ ἀπὸ τὸ ἕξ μέρους· τὸ Δαμάσκηνον (εἰς τὸ ὁποῖον ἤμπορεῖ νὰ συναριθμῆσῃ τινὰς τὸ κεράσιον, τὸ βερύκκικον, τὸ ῥοδάκινον, κτ') ἔχει τέσσαρα μέρη, δηλ. τὴν φλέδα, τὸ κρέας τὰς κλονώδεις ἴνας, καὶ τὸν κόκκον· τὸ Χαμοκέρασον ἔχει τέσσαρα μέρη, τὸ δέρμα, τὸ κρέας, τὰς κλονώδεις ἴνας, καὶ τὸν κόκκον· τὸ Κάρυον ἔχει τρία, δηλ. τὴν πράσινον φλέδα, τὸ τζέφλιον, καὶ τὸ κρέας· ὄσοφος (grew) ἐπραγματεύθη διε-

ὅπῃ δέχεται τὸν σπόρον, καὶ ἓν εἶδος θήκης ἢ δοχείου, ὅπῃ περιέχει τὸν σπόρον, τὸν ὁποῖον βλέπομεν εἰς τὸ βάθος τῆ θηλυκῆ ὀργάνου, καὶ ὅπῃ θεωρεῖται ὡς μήτρα τῆ φυτῆ.

δ'. Εἶναι φυτὰ, τῶν ὁποίων τὸ ἄνθος ἔχει μόνον τὰ ἀρσενικὰ μέρη, καὶ δὲν καρποφορεῖσι ποτὲ, ἄλλα ἔχουσι μόνον τὰ θηλυκὰ μέρη καὶ καρποφορεῖσι· εἶναι ἄλλα φυτὰ, ὡς τὰ ἀγγέρια, τὰ πεπόνια, ἢ καρυδιὰ, ἢ φυγὸς, ἢ δρυὲς κτλ. τῶν ὁποίων τὰ ἀρσενικὰ ἄνθη γεννῶσιν εἰς κάποιον διάστημα θηλυκὰ ἄνθη, ἄλλα

ε'. Τὸ περισσότερον μέρος τῶν φυτῶν εἶναι ἐριλαφ-

ξοδικώτερον περὶ ὄλων αὐτῶν τῶν καρπῶν εἰς τὴν αὐτῆ ἀνατομίαν τῶν Φυτῶν.

Ἐρ. Εἵπατέ μοι, παρακαλῶ, ποῖαι εἶναι αἱ κύριοι χρήσεις τῆ Καρπῆ;

Α'π. Ἐξω ἀπὸ τὰς διαφόρους χρήσεις ὅπῃ κάμνουσιν εἰς τὴν Ἱατρικὴν, οἱ Καρποὶ χρησιμέουσιν εἰς δύο πράγματα. α. διδασθὲν εἰς τὴν ἀνθρώπου, ὅσον καὶ εἰς τὰ ζῶα μίαν ἡδυσάτην, καὶ νοσιμωτάτην τροφήν.

β. κοινωῆσιν εἰς τὸν κόκκον ἕνα ἐντελέστερον, καὶ πολλὰ ἀρμόδιον χυλόν, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐνεργεῖ τὸ ἴδιον πρὸς τὸν κόκκον, καθὼς τὰ φύλλα πρὸς τὸν καρπὸν, δηλ. ὁ χυλὸς καθαριζόμενος καὶ λεπτυνόμενος εἰς τὸν καρπὸν, φθάνει εἰς τὸν κόκκον εἰς μίαν ἀκόμι ἐντελεστέραν σάσιν.

Ἐρ. Τί εἶναι ὁ Κόκκος εἰς τὴν γενετικὴν αὐτῆ σάσιν;

Α'π. Ὁ Κόκκος εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς βλασθήσεως, ἀλλ' εἶναι προσέτι τὸ τελευταῖον τέλος καὶ ἡ ἐν-

ρόδιτα, τριτέσιν ἔχουσιν εἰς τὸ ἴδιον ἄνθος τὰ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ μέρη, ὡς ὁ κρίνος, ὁ γλήχων, ὁ πολύανθος κτλ.

ς' Οἱ σοφοὶ δὲν εὖρον ἀκόμι κατ' ἀκρίβειαν τίνε τρόπῳ γεννῶνται τὰ φυτὰ, καὶ γίνονται ὄριμα συμφωνῆσιν ὁμῶς κοινῶς. ὅτι ὁ κονιορκτὸς ὅπῃ πίπτει ἀπὸ τὰ λεπτὰ ὑφάσματα, ἐν ᾧ ὁ σπόρος περιέχεται δέχεται ἀπὸ τὸ θηλυκὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον τὸν φέρει ὑποκάτω εἰς τὸ δοχεῖον τῆς κόκκου ὅπῃ αὐτὸς ὁ κονιορκ-

τέλεια· ἡμεῖς εἶδομεν κατὰ ποῖον τρόπον συνεισφέρει εἰς τὴν βλάσησιν. Ἰδὲ πῶς γίνεται καὶ ἡ γένεσις αὐτῆ, ὁ Χυλὸς ἀφ' ἧς δοκιμάσῃ εἰς τὴν ῥίζαν, εἰς τὸν κορμὸν, καὶ εἰς τὰ φύλλα πολλὰς βαθμῆς πέψεως (ἢ ἀναβράσεως) καὶ πολλὰς ἐκκρίσεις, φθάνει τέλος πάντων εἰς τὸν κόκκον εἰς μίαν σάσιν ὠριμότητος· ἡμεῖς εἶπομεν ὅτι ἐργάζεται κατὰ πολλὰ ἀκόμι εἰς τὸν καρπὸν τὸ ἔσιωδέσερον μέρος τῆς χυλῆς εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τῶν διανομῶν τῶν κλόνων ὀνομαζόμενον ὀσπορώδης Κλόνος, ὁποῖος ἐξ αἰτίας τῆς μήκους καὶ τῆς τρυφερότητος αὐτῆς, δίδει ἀκόμι ἓνα μεγαλύτερον βαθμὸν ὠριμάσεως εἰς τὸν χυλὸν ὅπῃ δι' αὐτῆς ἀπερᾶ, καὶ ἔτω φέρεται διὰ τῆς σπορώδους κλόνης εἰς τὰ περιτείλιγμα τῆς Κόκης, καθὼς εἰς μίαν μήτραν· τὸ ἀτελέσερον μέρος τῆς χυλῆς, σαματᾶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περιτείλιγμα, καὶ τὸ λεπτότερον αὐτῆς μέρος ἀπερᾶ εἰς τὸ ἐνδότερον περιτείλιγμα, ὅπῃ ἐργάζεται ἀκόμι μίαν φοράν ἀναβράζοντας· ἐντεῦθεν σραγγίζεται ἀπὸ ἓν πολλὰ λεπτὸν δέρμα εἰς τὸ ἐσώτερον μέρος

τὸς καρποφορεῖ τὸν ἐκεῖσε ἐμπεριεχόμενον σπόρον· ἡμπορῆσε νὰ εἰπῆ τινὰς πολλὰ πράγματα περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὰ ἐναντία· ὁ ἀναγνώστης εὐρήσῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ χόλια τῆς Shaw εἰς τὴν χυμικὴν τῆς Βοερχαβικ, σελ. 149. καὶ 150. καὶ εἰς ἄλλας ὅπῃ περὶ Βοτανικῆς ἐπραγματεύθησαν· (ἡμεῖς ἰδὴ προσέτι καὶ τὴν Βοτανικὴν τῆς Willdenow.)

ἢ ἔσϊαν τῆ κόκκη, καὶ γίνεται ἐν ὑγρὸν ἀρμόδιον
διὰ τὴν δώση τὸ εἶναι εἰς τὸ ἔμβρυον ὅπῃ εἶναι εἰς
τὸν κόκκον· ἢ τὴν κάμη τὴν βλασῆση, καὶ τὴν εὐ-
γὴ ἀπὸ τὸ πτερὸν.

Εἶρ. Πρὶν τὴν ἀφῆσωμεν τὴν περὶ τῶν φυτῶν ὁμιλίαν,
εἰπατέ μοι, τὴν συχάζεσθε διὰ τὰ Βρύα, διὰ τὰ
Μανιτάρια, Ἰσκας, καὶ διὰ τὰς Μυκητώδεις σαρ-
κώσεις ὅπῃ προσκολῶνται πλαγίως εἰς τὰς κορ-
μὰς τῶν δένδρων, καὶ φυτῶν;

Αἶπ. Τὰ Μανιτάρια, τὰ Βρύα, καὶ αἱ ἄλλαι Μυκητώ-
δεις ἔσϊαι σχηματίζουσι μίαν τάξιν νόθων, ἐκχωρητι-
κῶν, ἢ περιπτωματικῶν φυτῶν, ἐπειδὴ γεννῶνται δι-
ὄλα ἀπὸ τὰ σώματα τῶν ἄλλων φυτῶν, ἢ ἀπὸ ἐν εἶ-
δος γλοιώδους ἔσϊας τῶν χόρτων τῆς γῆς· τῆ
ἀληθεία αὐτὰ ἀυξάνουσι καὶ κάμνουσι ῥίζας, ἀπὸ τὰς
ὁποίας μερικαὶ εἶναι μέσα εἰς τὰς ἴνας τῆ φυτῆ
ὅπῃ τὰς παράγει, καθὼς ὁ Ἰξὸς ῥίπτει τὰς ῥίζας-
τε μέσα εἰς τὰς ἴνας τῆς Φηγῆ, καὶ τὸ βρύον εἰς
τὰς φλέδας τῶν δένδρων· τὰ Μανιτάρια γεννῶν-
ται ἀπὸ διαφόρου ὕλης ὅπῃ ἀπαντῶνται εἰς τὴν
γῆν, ἢ εἰς τὸ ξύλον, καὶ εἶναι συνθεμένα ἀπὸ ἐν
δεμάτι ἴνων ὅπῃ εὐγαίνουσι ἀπὸ τὴν ἔσϊαν ἐν ἢ
ἀυξάνουσι· αὐταὶ αἱ ἴνες σχηματίζουσι τὸν σέλε-
χον, καὶ ἔπειτα ἀφ' ἑαυτῶν ἀλλάξουσι τὴν διεύθυνσιν ἀπλώ-
νονται ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ κάμνουσι μίαν κεφαλὴν,
ἢ κάλυμμα ὅπῃ περιέχει ἕνα κρέας γεμάτον ἀπὸ
χυλῆς, καθὼς νομίζω εἰς τὸ κατώτερον μέρος
αὐτῆ τῆ κρέατος πρέπει τὴν παραχθῆ ὁ κόκκος.

(μὲν ὅλον τῆτο δὲν ἠμπόρεσε νὰ βεβαιωθῇ τινὰς περὶ τῆτος ἕως τῶρα.) αὐτὸς ὁ κόκκος ὅταν φερθῇ διὰ τῆ ἀνέμου, πίπτει εἰς τὴν γῆν εἰς πολλὰς τόπους ὅπως ῥιζιώνεται, καὶ ἀυξάνει· λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ τινὰς, ὅτι τὸ βρύον δὲν ἔχει κόκκον, διὰ μέσθ τῆ ὁπρὶς τὰ διάφορα εἶδη διακωνίζονται· δὲν ἠμπορεῖμεν ὅμως νὰ τὸν ἰδῶμεν ἐξ αἰτίας τῆς αὐτῆ ἀπείρου σμικρότητος. (α)

(α) α'. Οἱ Φυσιολόγοι ἀριθμῶσι χεσὸν 300 εἶδη Βρύων, ὡς τόσον ἐκεῖνα ὅπως βλέπομεν νὰ ἀυξάνωσι κοινῶς δὲν εἶναι παράνω ἀπὸ 50· μεγάλας ποικιλότητας παρατηρῆμεν εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀυξάνωσιν εἰς τὸ χημάτων, καὶ εἰς τὸν χημητισμὸν, καὶ τὸ περισσότερον μέρος εἶναι ἔνθα ἀντικείμενον πολλὰ περίεργον νὰ τὸ ἰδῇ τινὰς μετὰ τὸ Μικροσκόπιον· ἐπαρτήρησα πολλὰ εἶδη, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσα ποτὲ νὰ εὔρω εἰς κανένα ἀπὸ αὐτὰ μή ε σπόρας, μήτε ἄνθη, διὰ τῆτο τὰ θεωρῶσι μετὰ λόγον ὡς φυτὰ τῆ ἰδίε αὐτῶν εἶδης

β'. Ὅσοῦος Λίξερὸς πιστεύει, ὅτι αἰπλάκες ὅπως ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ κέντρον τῶν Μανιταρίων ὡς ἄλλαι τόσαι ἠμιδιάμετροι εἶναι τὸ ἄνθος, καὶ ὁ κόκκος τῆ φυτῆ ἐπ' ἀληθείας δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὔρη τινὰς ἄλλότι διὰ μέσθ τῆ Μικροσκοπίε· τὸ μύχλιασμα ὅπως γεννᾶται εἰς τὸ χάλκωμα, εἰς τὰς πῆτας, καὶ εἰς τὰ ζαχαρικά εἶναι ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν Μανιταρίων ὅλος ὁ κόσμος ἰξεύρει πόσον ὀγλήγωρα ἀυξάνει, καὶ συντίθεται ἀπὸ ἓν πλῆθος μικρῶν σελέχων, εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῶν ἀυξάνωσι κεφαλαὶ ἢ στρογγυλὰ καλύμματα γεμάτα ἀπὸ ἓν εἶδος ὑγρῆ, καθὼς τὸ

Β' ρ. Σὰς εὐχαρισῶ διὰ τὸν κόπον ὅπῃ ἐκάμετε, καὶ μοι ἐξηγήσατε σαφῶς καὶ κανονικῶς τὴν Ἐπιστήμην τῆς βλασήτεως, καὶ ἐπομένως, τὴν ἀληθῆ θεωρίαν τῶν Φυτῶν· δὲν ἤκιστα ποτὲ νὰ ὀμιλῶσι τό-

εἶδον πολλάκις μετὰ τὸ Μικροσκόπιον, τρίβοντάςτας εἰς σκόνιν.

γ. Ταῦτα Ἀγαρικά εἶναι εἶδος μανιταριῶν ὅπῃ γεννῶνται κατὰ τὸ μῆκος τῆς φλέδας τῶν δένδρων, ἔχουσι μίαν πολλὰ πορώδη ἑσίαν· ὅταν θεωρῆ τινὰς τὴν ἐπιφάνειαν μερικῶν Ἀγαρικῶν μετὰ τὸ Μικροσκόπιον, φαίνεται ὡς μία κηρίδρα γεμάτη ἀπὸ πολλὰ βαθεῖας τρύπας ὅπῃ κηματίζουσι μίαν σωληνοειδῆ ὕλην, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἰδῆ τινὰς μήτε ρίζας, μήτε ἄνθη, μήτε κόκκον.

δ. Ὁ κοινορκτώδης Μύκης εἶναι ἓν ἄλλο εἶδος παραγωγῆς, καὶ πρῶτον εἶναι μία κρεατώδης ὕλη πολλὰ σερρα, ἢ ὁποῖα ἀνεπαισθήτως γενομένη ὀριμωτέρα μεταβάλλεται εἰς ἓν εἶδος κόουως, τὴν ὁποίαν ὁ Brandley ἐκλαμβάνει διὰ τὸν σπόρον.

ε. Τὸ Ἵδνον, καθὼς καὶ ὁ κοινορκτώδης Μύκης, κηματίζεται ὑπὸ τὴν Γῆν 6 ἢ 8 δακτύλων βάθους, ἢ ὕλη αὐτῆ εἶναι κρεατώδης, σερρα εἰς τὸ ἔσωθεν, καὶ φλοιώδης εἰς τὸ ἔξωθεν· τὸ κρεατώδες μέρος ὅταν τὸ θεωρήσῃ τινὰς μετὰ τὸ Μικροσκόπιον φαίνεται σύνθετον ἀπὸ σραγγυλὰ μόρια, ἀδιαφανῆ, καὶ πολλὰ μικρὰ, μεμιγμένα μετὰ μίαν λευκὴν, διαφανῆ, καὶ ἀγγειώδη ὕλην ὅπῃ κυκλοφορεῖ εἰς ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἵδουε διὰ πλατέων σωλήνων, καὶ δι' ἄλλων λεπτοτέρων· εὐρίσκονται δύο εἶδη Ἵδνῶν, ἄλλα μὲν σφαιρικά, ἄλλα δὲ ὠοειδῆ, ἢτοι ἑλλειπτικά· ἢ ὅσα μὴ αὐτῆ εἶναι ἀηδὴς καὶ δυνατὴ, ἀλλ' ὅμως τὰ νομί-

σον περι αὐτῶν, καὶ νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔχω εὐκαιρίαν νὰ φυλλολογῶ περι αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ἄλλα μεγαλήτερα βιβλία.

Ζηκσιν ὡς ἓν φαγιτὸν πολλὰ νόσημον, καὶ σπάνιου· ὡς ἐπὶ το πλείστον εὐρίσκονται εἰς τὰς τόπας τῆς Ἰταλίας, καὶ Γαλλίας, καὶ μάλιστα εἰς διαφόρους τοπαρχίας τῆς Ἀγγλίας μαυθαύουσι τὰς σκύλας νὰ τὰ ζητῶσι μετόσον ἐπιτηδειότητα καὶ εὐκολίαν, ὅσον εὐκόλα εὐρίσκουσι τὰ ἄγρια ζῶα εἰς τὰ δάση, ὅταν τὰ φέρῃ τινὰς εἰς τὸ κυνήγι.

ζ'. Ὅσον διὰ τὰ Φυτὰ ὅπῃ ἀυξάνουσι μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, π. χ. αἱ ζῶναι τῆς θαλάσσης, ὅπῃ ἀυξάνουσι ἐπάνω τὰς εἰς πέτρας, τὰ μέσκληια, τὰ φύκια, τὰ βρύα ὅπῃ εὐρίσκονται ἐπάνω εἰς τὰς πέτρας καὶ εἰς τὰ ὄσρεα τῶν ἀχυβάδων, καὶ ἀσριδίων κτλ. τὸ ἀνεμισῆρι τῆς θαλάσσης, τὸ κοράλλιον ὅπῃ ἀυξάνει εἰς τὰς βράχας, σπόγγος· καὶ τὰ λ. εἶναι τόσον πολλὰ, καὶ τόσον διάφορα, ὅπῃ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὰ ἐπαριθμήσω ἐδῶ· τῆτο μόνου παρατηρητέον ἐν ταῦτα εὐγένει, αὐτὰ φαίνονται ὅτι δὲν ἔχουσι μήτε ῥίζας, μήτε ἄνθη, μήτε σπόρον, καὶ αὐτὰ μ' ὅλον τῆτο ἔχουσι ὅλα, τ' ἐλάχιστον τὸ περισσότερο μέρος ἔχει ἓνα πολλὰ ἐξάισιον ὕφασμα, καὶ σχηματισμὸν, μάλιστα ὁ σπόγγος εἶναι ἓν πολλὰ εὐμορφου πρᾶγμα, νὰ τὸν ἰδῆ τινὰς μετὰ τὸ Μικροσκόπιον.

ζ'. Ἐκεῖνος ὅπῃ θέλει νὰ ἰδῆ μίαν πλατυτέραν ἐξήγησιν αὐτῶν, ἄς ἀναγνώσῃ τὴν ἀνατομίαν τῆ σπογγῆς grew, καὶ τῆ Μαλπιγίης· τὸν bradley περι Κηπερικῆς· τὸ Θέατρον τῆς φύσεως τόμ. 2. τὴν φυσ. θεολογ. τῆ Δερχάμ, „τὴν νεωτερικὴν βοτανικὴν τῆ Willdenow. καὶ ὅλας σχεδὸν τὰς νεωτέρας φυσικὰς ἱστορίας, καὶ βοτανικὰς.